

Zitting 1978–1979

15 147

Beraadtermijn bij het aanwenden van hoger beroep (tegen en bij het ten uitvoer leggen van niet bij voorraad uitvoerbare vonnissen)

Nr. 4

De vroegere stukken zijn gedrukt in de zitting 1977–1978.

VERSLAG

Vastgesteld 14 november 1978

De vaste Commissie voor Justitie¹ belast met het voorbereidend onderzoek van dit wetsontwerp, brengt het navolgende verslag uit.

Het voorliggend wetsontwerp gaf de leden van de V.V.D.-fractie aanleiding onderstaande opmerkingen te maken.

Zij konden akkoord gaan met de schrapping van de termijn van acht dagen als omschreven in artikel 342, eerste lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en wel op grond van de overwegingen als in de memorie van toelichting zijn aangegeven.

Naar de mening van deze leden was wel de vraag gewettigd of hetgeen is omschreven in artikel 342, lid 2, zou moeten verdwijnen en wel ten aanzien van vonnissen, welke niet bij voorraad ten uitvoer kunnen worden gelegd. Zij waren de mening toegedaan dat de termijn zelfs zou moeten worden gesteld op 14 dagen, gedurende welke niet-uitvoerbaar verklaarde vonnissen niet ten uitvoer kunnen worden gelegd en derhalve betekening achterwege dient te blijven, mede om daardoor niet de wederpartij als het ware te forceren te snel te appelleren.

De argumentatie om ook lid 2 van artikel 342 te schrappen werd door de leden van de V.V.D.-fractie niet gedeeld. Er wordt gesteld dat de kans gering blijft dat er een onberaden executie plaatsvindt. Daarvoor wordt aangevoerd dat de executant eerst de beschikking moet hebben over de grosse van het vonnis en dat een deurwaarder moet worden geïnstrueerd om deze aan de tegenpartij te betekenen terwijl hierbij uit het oog verloren wordt dat bij sommige rechtbanken het de goede en juiste gewoonte is om op de dag van de uitspraak de grosse af te geven, hetgeen ertoe kan leiden – zonder dat dit extra moeilijkheden met zich meebrengt – dat reeds diezelfde dag nog een betekening kan plaatsvinden. De leden, hier aan het woord, waren van mening dat het hiervoren aangevoerde argument, namelijk dat het wel enige tijd duurt vooraleer de partij het vonnis ter executie ontvangt, mede daarom niet opgaat, omdat dan wordt uitgegaan van een weliswaar in de praktijk te constateren methode, die echter volslagen onjuist is, omdat namelijk ten onrechte sommige rechterlijke colleges er niet voor waken dat onmiddellijk nadat een vonnis of arrest gewezen wordt, deze uitspraak in handen van de partijen dient te komen. Daardoor wordt toch de appeltermijnmogelijkheid ten onrechte verkort.

¹ Samenstelling: Abma (SGP), Geurtsen (VVD), voorzitter, Roethof (PvdA), ondervoorzitter, Haas-Berger (PvdA), Kappeyne van de Coppello (VVD), Stoffelen (PvdA), Van Dam (CDA), G. M. P. Cornelissen (CDA), Kosto (PvdA), Salomons (PvdA), Patijn (PvdA), Stermdink (PvdA), Van den Broek (CDA), Evenhuis-van Essen (CDA), Lauxtermann (VVD), Wessel-Tuinstra (D'66), Dijkman (CDA), Faber (CDA), Beckers-de Bruijn (PPR), Nijpels (VVD) en Korte-van Hemel (CDA).

De leden van de V.V.D.-fractie waren derhalve de mening toegedaan dat in verband daarmee een termijn in de wet moet worden gehandhaafd gedurende welke een niet bij voorraad te executeren vonnis niet kan worden uitgevoerd, mede om daardoor een onberaden executie, c.q. een daaruit vaak voortspuitend onberaden appel te elimineren.

Onder het voorbehoud, dat de Regering tijdig voor de openbare behandeling van dit wetsontwerp op de hierboven gemaakte opmerkingen antwoordt, acht de commissie de openbare behandeling hiermee voldoende voorbereid.

De voorzitter van de commissie,
Geurtsen

De griffier van de commissie,
Kerkhofs